

OCTOIHUL
sau
CANOANELE
MAICII DOMNULUI

Tipărite cu binecuvântarea
Prea Sfințitului GHERASIM
Episcopul Râmnicului

ISBN 973-8926-14-9
1-4
EDITURA EGYMENITA

SÂMBĂTĂ SEARA

Glasul 1, Cântarea 1, Irmos:

Dreapta Ta cea purtătoare de biruință, cu dumnezeiască cuviință s-a proslăvit întru tărie. Că aceasta, Nemuritorule, ca o puternică a toate pe potrivnici a zdrobit, israilitenilor făcându-le cale nouă prin adânc.

*Stih: Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi (se zice după fiecare tropar).*

Bucură-te, Maică Fecioară, curățitoarea sufletelor, care ai născut Bucuria lumii; bucură-te, Împărăteasă; bucură-te, Biserica lui Hristos; bucură-te, cea cu totul cinstită; bucură-te, apărătoarea și întărirea sufletelor.

Bucură-te, pârga bunei viețuiri; bucură-te, Stăpână, surparea blestemului; bucură-te, Maică Fecioară, care ai născut pe Dumnezeu mai presus de fire; bucură-te, toiag dumnezeiesc, care rupi noianurile patimilor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Bucură-te, aplecătoarea vieții; bucură-te, dumnezeiască Mireasă, Maica Cuvântului; bucură-te, starea cunoștințelor; bucură-te, slava și lauda îngerilor; bucură-te, Maica lui Dumnezeu; bucură-te, făclie luminătoare.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Bucură-te, ceea ce ai încăput pe Hristos; bucură-te, înălțarea căderii celei mai dinainte; bucură-te, cea nebi-

ruită; bucură-te, apărătoarea lumii; bucură-te, prea neîn-
tinată; bucură-te, sălășluirea împărăției lui Hristos Dum-
nezeu.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Însuși Cela ce știi neputința firii omenești și cu
milostivire Te-ai închipuit întru dânsa, încinge-mă cu
putere de sus, ca să strig Ție: Sfântă este Biserica cea
însuflețită a slavei Tale celei preacurate, Iubitorule de
oameni.

Bucură-te, avuția neșlefuită a credincioșilor; bucu-
ră-te, coroana lui Hristos; bucură-te, steaua Domnului
cea prea strălucită. Dăruiește-mi atâta mulțime de dar,
ca să strig ție Stăpână: bucură-te, singură Împărăteasă,
care ești cămara Împăratului a toate.

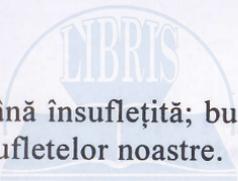
Bucură-te, Mireasă Preacurată a lui Dumnezeu;
bucură-te, de Dumnezeu dăruită prin care noi oamenii
ne-am îndumnezeit; bucură-te, rugul cel nears; bucură-te,
alinare; bucură-te, pierderea blestemului; bucură-te, sin-
gură prea lăudată.

Slavă ...

Bucură-te, limanul cel mântuitor; bucură-te, livada
cea cu bun miros; bucură-te, Preacurată, luminătoarea
sufletelor; bucură-te, ceea ce ai născut pe Ziditorul a
toate; bucură-te, cea pe care te-a lăudat adunarea proo-
cilor iară Gavriil, «bucură-te» ți-a adus ție.

Și acum ...

Bucură-te, Împărăteasa oamenilor; bucură-te, Stă-
pâna îngerilor; bucură-te, ceea ce covârșești pe începă-
torii lor, bucură-te, cămara lui Hristos, ceea ce ești cea
prea fără prihană; bucură-te, ușă neumblată; bucură-te,

lână însuflețită; bucură-te, ceea ce ești singură nădejdea sufletelor noastre.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Munte umbrat cu darul cel dumnezeiesc, privindu-te pe tine Avacum, cu ochii cei de departe văzători, a vestit mai înainte pe Sfântul lui Israil, ce vrea să iasă dintru tine, spre mântuirea noastră și înnoirea.

Bucură-te, Maică Fecioară Curată; bucură-te, stâlp de foc al Soarelui luminii; bucură-te, cinstită porumbiță; bucură-te, palat prea cinstit al Împăratului; bucură-te, ceea ce singură ai micșorat căderea noastră.

Bucură-te, norul cel cu totul luminos; bucură-te, prea neîntinată; bucură-te, Biserică cinstită a lui Dumnezeu; bucură-te, camera cea bine încuviințată; bucură-te rază neapusă a Luceafărului celui gândit; bucură-te, făclie a luminii, cea de-a pururi luminoasă; bucură-te, Preacurată Stăpână.

Slavă ...

Bucură-te, împărăteasă, acoperământul cel necuprins al oamenilor, mijlocitoare cinstită a lumii; bucură-te, stea de-a pururi luminoasă; bucură-te, alavastru înfricoșat al Mirului Darului și al Sadului celui gândit al lui Hristos, Cel ce a odrăslit din Dumnezeu și Tatăl; bucură-te, Stăpână Preacurată.

Și acum ...

Bucură-te, împărăteasă, cartea lui Hristos, cea cu multe flori împodobită și împreunarea celor despărțite; bucură-te, râul vieții; bucură-te, pomul desfătării și locaș curat; bucură-te, masă și năstrapă și pod.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Cel ce ai luminat cu lumina venirii Tale, Hristoase, și ai strălucit cu Crucea Ta marginile lumii, luminează cu lumina cunoștinței dumnezeirii Tale inimile celor ce Te laudă cu dreaptă credință.

Bucură-te, piatră, care ai născut pe Hristos, Piatra cea din capul unghiului; bucură-te, turn, care întâmpini și oprești întărâtarea vrăjmașilor; bucură-te, cea fără de prihană, care ai primit întru tine Lumina cea de-a pururi vecuitoare a dumnezeieștii stăpâniri, celei mai presus de stăpânire.

Bucură-te, cea neîntinată, starea celor ce se mișcă din materie; bucură-te, raza care aduci lumina celor ce sunt în negură; bucură-te, cea cu adevărat Stăpână; bucură-te, făclie; bucură-te, paloș care tai neputințele.

Slavă ...

Bucură-te, carte care ai primit pe Înțelepciunea lui Dumnezeu; bucură-te, tablă care ai scris prin Duhul pe Cuvântul; bucură-te, darul dăruit de Dumnezeu oamenilor spre mântuire, ceea ce ești binecuvântată, Prealăudată.

Și acum ...

Bucură-te, floare curățată cu adăpările Duhului; bucură-te, stea mai strălucită decât toată curățenia; bucură-te, pahar nemoștenit al viețuirii celei de-a pururea a credincioșilor, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeu.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Înconjuratu-ne-a pe noi adâncul cel de dedesubt și nu este izbăvitor; socotitu-ne-am ca oile de junghiere;

mântuiește pe poporul Tău, Dumnezeu nostru, că Tu ești neputincioșilor tărie și îndreptare.

Bucură-te, candelă luminoasă; bucură-te, lumină de-a pururi strălucitoare; bucură-te, bogăție gândită; bucură-te, Maica lui Dumnezeu cea fără prihană; bucură-te, ceea ce singură ai născut pe Dumnezeu.

Bucură-te, temelie neclătită; bucură-te, stare a fulgerului; bucură-te, Mireasă a Tatălui; bucură-te, Maica lui Hristos cea prea lăudată, acoperământul lumii; bucură-te, nădejdea tuturor.

Slavă ...

Bucură-te, dezlegarea blestemului; bucură-te, păzitoare a binecredincioșilor; bucură-te, sabie asupra vrăjmașilor; bucură-te, zidul pustnicilor, ceea ce ești nestricată, Maică nenuntită, a lui Dumnezeu Cuvântului.

Și acum ...

Bucură-te, scară gândită de la pământ către cer; bucură-te, ușa luminii; bucură-te, lauda credincioșilor, ceea ce ești cu totul neîntinată, ca ceea ce covârșești pe toate zidirile.

Doamne miluiește (de 3 ori), Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin. (așa se zice înainte de **Sedeală** la toate canoanele).

Nor al Luminii celei de-a pururea vecuitoare, pe tine, Fecioară, te-a numit prorocul. Că întru tine pogorându-se Cuvântul Tatălui, ca ploaia pe lână, și dintru tine răsărind, lumea a luminat și înșelăciunea a pierdut, Hristos Dumnezeu nostru. Ție ne rugăm, Preasfântă: Nu înceta a-L ruga pe Acesta, cu deadinsul, pentru noi, cei ce te mărturisim pe tine adevărată Născătoare de Dumnezeu.

VINERI SEARA

Glas 1, Cântarea 1-a, Irmos:

Cântare de biruință să cântăm lui Dumnezeu, Celui ce a făcut minunate minuni cu braț înalt, și a mântuit pe Israil, că S-a proslăvit.

*Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu,
mântuiește-ne pe noi*

Cu psalmistul veniți să batem din palme noi credincioșii, și cu un glas să laudăm muntele cel preasfânt, ușa lui Dumnezeu cea cu adevărat neumblată și chivotul cel dumnezeiesc al Sfințirii celei gândite.

Bucură-te, bucuria a toată lumea; bucură-te, binecuvântarea neamului nostru; bucură-te, ceea ce ai cinstit cu Nașterea ta cea mai presus de toată cinstea și fără de sămânță, întru tot cinstită Marie, firea oamenilor cea necinstită.

Slavă ...

Muntele cel umbrat al lui Dumnezeu, cerul cel înalt și desfătat, camera cea însuflețită, raiul cel bine înverzit și bine înflorit, pe Fecioara și Doamna, ca pe Născătoarea de Dumnezeu să o laudăm.

Și acum ...

Curg bunătățile dintru tine și pâraiele cele de-a pururea curgătoare ale milostivirii, Fecioară mult laudată, că L-ai născut pe Izvorul îndurării, din Care învredni-

cește-mă să mă împărtășesc și să mă îndulcesc.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Să se întărească inima mea întru nădejdea bunătăților Tale, Hristoase, ca neîncetat, cu cântare, laudă să strig Ție: Nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Curată, ca un scaun în chipul focului, ca un palat însuflețit, ca un serai cuvântător al Cuvântului, ai încăput pe Dumnezeu cel neîncăput. Pentru aceea, de strâmtorarea cea din iad slobozește-mă și mă mântuiește, cea cu totul lăudată.

Ceea ce ești izvorul milei și noianul bunătății și adâncul cel nemărginit al milostivirii, șterge-mi toate izvorârile greșelilor mele, milostivă Preacurată, și părtaș al milei mă arată.

Slavă ...

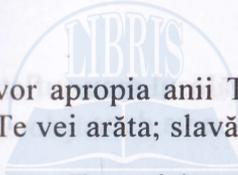
Greșit-am, milostivește-Te, Hristoase; nelegiuit-am, miluiește-mă ca un Milostiv și mult Îndurat și-mi dăruiește adânc de lacrimi ca să-mi spăl tina patimilor mele, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale.

Și acum ...

Deșteaptă-te, suflete trândave, scutură de la tine somnul și greutatea lenevirii leapăd-o și cu lacrimi fierbinți de pocăință cazi la Maica Ziditorului tău, strigând: Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ajută-mi mie.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Cu duhul văzând mai înainte întruparea Cuvântului, proorocule Avacum, ai propovăduit strigând: Când se

vor apropia anii Te vei cunoaște, când va veni vremea
Te vei arăta; slavă puterii Tale, Doamne.

Tu ești bucuria și veselia a toată lumea, născând
pe Hristos, veselia oamenilor. Pentru aceea, te rog pe
tine, Maica lui Dumnezeu, umple de bucurie inima mea,
întristarea păcatului scoțând-o.

Pâraiele patimilor inimii mele curgând, mi-au sur-
pat casa, Curată; ci tu, ceea ce te-ai făcut casă preacu-
rată a lui Dumnezeu, dăruiește-mi lacrimi de umilință și
casă vrednică Duhului arată-mă.

Slavă ...

Năstrapă și toiag, cămară și masă, sfeșnic cu raze
de aur și sicriu preafrumos, loc al sfințirii, munte al lui
Dumnezeu, biserică și ușă și pod, pe tine, Fecioară, pro-
orocii mai înainte te-au vestit.

Și acum ...

Îmi oprește cuvântul rușinea lucrurilor mele, și-mi
stinge glasul înfruntarea sufletului meu; îmi leagă și
limba știința, și de rugăciune mă lepăd, cu singura tă-
cere strig: Stăpână, mântuiește-mă.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Strălucita lumină cea neapropiată arată-ne-o nouă,
celor ce mâncăm la judecățile poruncilor Tale, Stăpâne,
Iubitorule de oameni, Hristoase Dumnezeul nostru.

Ceea ce ești milostivă, Născătoare a Cuvântului
celui Milostiv, sufletul cel ce cu ticăloșie s-a întinat mi-
luiește-l, și izbăvește-mă de păcatul ce mă ține și mă ti-
ranizează și de răul obicei.

Suspînul inimii mele primește-l, Stăpână, și fii mie

bună părtinitoare și apărătoare, când ticălosul meu suflet se va despărți de trup și către altă lume se va duce.

Slavă ...

Stăpână, să-mi stai de față ajutătoare și mângâietoare la judecata cea înfricoșată și prihănirile cele întinse asupra mea și pârele rupe-le ca pe un tort de păianjen.

Și acum ...

Știu că singur eu, mai mult decât toți am păcătuit, și încă păcătuiesc, dar nu mă voi depărta de la tine, prea lăudată, nici la alt mijlocitor nu voi întinde mâinile mele.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Proorocului Iona urmând, strig: Viața mea slobozeste-o din stricăciune, Bunule, și mă mântuiește, Mântuitorul lumii, pe mine cel ce strig: Slavă Ție.

Acoperit-a bunătatea și slava ta cerurile, precum este scris, și s-a umplut de lauda ta tot pământul, Fecioară Prealăudată, că toate semințiile și limbile te fericesc pe tine.

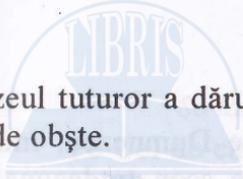
Ceea ce ai născut Noianul cel mare al milei și Adâncul bunătății, îndreptează-mă la limanul cel lin al pocăinței, pe mine cel ce mă înviforăsc în noianul gândurilor celor întinate și al patimilor.

Slavă ...

Ceea ce ești sfeșnic mult luminător, ce strălucește ca aurul, gonește-mi întunericul păcatelor mele cu lumina sprijinirii tale, și-mi strălucește mie raze luminoase ale iertării celei desăvârșite, Curată.

Și acum ...

Să vadă scăpătații și să se veselească cei săraci cu duhul, cei bogați în dumnezeiești fapte bune, că Dumne-

zeul tuturor a dăruit-o pe Preacurata Maica Sa, scăpare de obște.

Sedealna:

Pe tine Fecioară, nor al Luminii celei pururea fiitoare a lui Dumnezeu, și chivot, sfeșnic, năstrapă și munte netăiat, mai înainte te-au numit proorocii, Doamnă Preacurată; că dintru tine a ieșit, fără de sămânță, în cele mai de pe urmă, Hristos Dumnezeul nostru, precum Tatăl bine a voit.

Cântarea a 7-a, Irmos:

De tinerii Tăi cei ce au fost în cuptor, Mântuitoarele, focul nu s-a atins și nici nu i-a supărat. Atunci cei trei, ca dintr-o gură au cântat și bine au cuvântat, grăind: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Toată răutatea pe pământ am lucrat, eu cel fără de știință, și nu este nici un fel de răutate pe care eu nu am lucrat, iar acum, apropiindu-mă de ieșire, mă cutremur de muncă; Maica lui Dumnezeu, ajută-mi mie și să nu mă lepezi pe mine.

Dumnezeu cel mai înainte de veci, voinde, S-a făcut Nou Adam din sânghiurile tale cele preacurate, pe Care acum roagă-L să mă înnoiască pe mine cel învechit, care strig: Dumnezeul părinților, Cel laudat și prea proslăvit.

Slavă ...

Rugul cel oarecând nears a închipuit pânțelele tău, cea cu totul fără prihană; că nu l-a ars nicidecum focul dumnezeirii. Pentru aceea te rog pe tine, de focul cel nestins să mă izbăvești, ca să laud fără de tăcere măririle tale, Curată.